

1 mei-speech 2026

Conner Rousseau – Voorzitter Vooruit

Hoe geven we onze kinderen en kleinkinderen
opnieuw een toekomst om in te geloven?

Hoe geven we mensen opnieuw de zekerheid
dat werk eerlijk loont?

Hoe bouwen we in onzekere tijden
toch een betere toekomst?

Dat zijn de grote vragen van onze tijd.

Het zijn ook de vragen die ik krijg.
In mijn mailbox, via Instagram.
Of 's avonds op mijn luistertoers
in cafés over heel Vlaanderen.

Zo vroeg een vrouw mij: *"In wat voor een wereld leven wij?"*

Ze werkt voltijds. Haar man ook.
Ze doen alletwee wat van hen verwacht wordt.
Elke dag vroeg opstaan.
Elke dag hard werken.
Elke dag hun best doen.

"Maar wàt brengt het op?" zei ze.
"Het leven wordt elke dag duurder.
Wat we ook doen, we hebben het gevoel dat we stilstaan.
En als ge uwen tv aanzet, is het alleen oorlog en miserie."

Ik snap haar frustratie.
Het is de frustratie van veel mensen.
Elke dag uw best doen
en toch het gevoel hebben
dat ge stilstaat.

In deze tijden
van oorlog en onveiligheid,
van Trump-tarieven en stijgende prijzen,
én van moeilijke begrotingen in ons land
hebben mensen nood aan perspectief.
Aan geloof in de toekomst.
En aan mensen die voor hen vechten.

En dat is onze opdracht.
Dat is altijd al zo geweest.

Want de toekomst is een keuze.
Ge kunt erbij neer zitten en toekijken,
ge kunt erover zagen
of ... of...
ge kunt uw mouwen opstropen
en die toekomst zelf in handen nemen.

Bouwen aan een betere toekomst,
dat is wat wij altijd gedaan hebben.
Dat is waarom wij aan politiek doen.
Dat is waarom Vooruit aan politiek doet.

Op deze eerste mei meer dan ooit.

“Socialisten hebben in deze regering een belangrijke taak te vervullen. Namelijk ervoor te zorgen dat hervormingen niet zouden leiden tot een sociale achteruitgang, maar integendeel leiden tot meer sociale rechtvaardigheid en een eerlijke verdeling van de vruchten van de welvaart.”

Het zouden vandaag perfect mijn woorden kunnen zijn.
Maar dat zijn ze niet.
Ze zijn bijna een halve eeuw oud.

Het zijn de woorden van Karel Van Miert,
iconische voorzitter van de Vlaamse socialisten,
op 1 mei 1979.

Ook toen was er een energiecrisis.
Ook toen waren het moeilijke tijden.
En ook toen namen socialisten hun verantwoordelijkheid.
En wat later werd Van Miert daarvoor beloond
en wonnen socialisten verkiezingen.

Omdat gewone werkmensen weten
dat ze altijd op ons kunnen rekenen.
En wij écht het verschil maken voor hen.

Door onze handen vuil te maken.
Door verantwoordelijkheid te nemen.
Ja, door zélf de toekomst
in handen te nemen.

Maar hoe doe ge dat vandaag?

De koopkracht van werkende mensen
toch beschermen en zelfs vooruit helpen
in tijden van oorlog en Trump-tarieven,
van hogere prijzen
én met de moeilijkste begroting van Europa?

Hoe doet ge dat?

Wel, laat mij eens iets vertellen.

2 weken geleden was ik in Barcelona.
Met socialistische leiders uit heel de wereld.

En weet ge wat mij daar opviel?

Speech na speech
riepen die leiders op
tot betere lonen,
investeringen in de zorg
en extra bijdragen van de superrijken.
Telkens met het luidste applaus.

Maar toen dacht ik,
hier in België, hoe moeilijk ook,
doen we dat.

Hogere minimumlonen en nettolonen? Check.
Extra bijdragen van de grote vermogens met een meerwaardebelasting? Check.
Miljarden investeren in goede en betaalbare zorg? Check.
Dat gebeurt bijna nergens anders, hé.

Ja, daar hebben wij met Vooruit voor gezorgd.
Omdat wij onze verantwoordelijkheid nemen.
Omdat wij daadkracht tonen.
Omdat wij elke dag écht het verschil maken
voor het leven van gewone mensen.

En er was nog iets waar ze in Barcelona kei jaloers op waren.

Iets dat ze hier bij ons doodnormaal vinden,
maar eigenlijk héél bijzonder is.
Iets dat de koopkracht van miljoenen mensen
in moeilijke tijden toch beschermt.

Onze schokdemper. Ons schild. Onze rots.
De(n) index.
100 jaar geleden gebouwd door socialisten.
En 100 jaar later gered door socialisten.

En het principe van onze index is heel simpel.
Als het leven duurder wordt, gaat uw inkomen omhoog.
Automatisch. Zonder dat ge erom moet vragen.
Zodat uw leven toch een beetje betaalbaar blijft.

In bijna geen enkel ander land is dat zo.

Maar ge kunt er uw klok wel op gelijk zetten.
Bij elke crisis wordt die index aangevallen.
Bij elke crisis wordt die index in vraag gesteld.
Bij elke crisis zijn er die hem willen afpakken.

De tijden veranderen,
maar 1 ding zal nooit veranderen.
Ik zal niet toestaan dat ze die index afpakken.
Niet vandaag. Niet morgen. Nooit.

Vrienden,

De toekomst is een keuze.

En de komende maanden staan we opnieuw
voor heel moeilijke keuzes. Met een nieuwe begrotingsoefening.

En op 1 mei zingt men over heel de wereld de Internationale.
Op 1 mei zingt men overal: "Sterft gij oude vormen en gedachten".

En dat is een oproep.
Een oproep om mee te gaan met uwen tijd.

Met Vooruit hebben we al bewezen
dat wij over onze schaduw durven te stappen.
Dat wij 'out of the box' durven te denken
om ons land gezond te maken.
Dat het algemeen belang voor ons primeert.

En waarom doen wij dat?
Waarom doen wij dat?

We doen dat om onze welvaart,
onze manier van leven,
onze sociale zekerheid die wij gebouwd hebben,
te beschermen, te versterken,
maar ook te bewaken.

Het is dan ook aan ons
om erop toe te zien
dat er niet gestolen wordt uit die sociale winkel.

Het is dan ook aan ons
om een einde te maken aan profitariaat.
Maar dan wel alle profitariaat.

En kijk.
Ik gun iedereen succes.
Ik gun iedereen rijkdom.
Echt waar, ik gun ook iedereen zijne Porsche.
Maar ik stel me dan wel de volgende vraag.

Hoe kan het dat een gewone werkmens
de volle pot betaalt en te veel verdient
voor kortingen of sociale steun,
maar iemand met een Porsche
maar 1 euro moet betalen bij de dokter?

Dat is toch de werkende Vlaming
vierkant uitlachen.

En dus, collega's van de N-VA,
laat ons daar samen een eind aan maken.
Zodat iemand die een Porsche kan betalen,
ook het normaal tarief bij de dokter zal betalen.
Zoals elke gewone Vlaming.

Vrienden,

Hoe moeilijk het ook is.
Onze welvaart en onze sociale zekerheid redden.
In deze tijden de toekomst toch beter maken.
Ik geloof daarin. Echt.
We kunnen dat. We moeten dat.

En de uitdaging is groot.
Daarvoor is leiderschap nodig.

Om de volgende generatie te redden,
moeten er opofferingen gemaakt worden.
Ook door andere partijen.

Om dit land op orde te krijgen,
zullen we iets moeten vragen
aan zij die dat niet eens gaan voelen.

Een bijdrage van een klein, select clubje.
Een bijdrage waar sommigen van die club
zelf om vragen.
Een bijdrage, omdat het anders
niet goed komt met de begroting en ons land.

Dat is een kwestie van gezond verstand.
Simpele wiskunde.

Wie het echt meent met de begroting,
zal niet anders kunnen
dan ook de superrijken aan te spreken
met een miljonairstaks.

*"Ja maar", wordt dan altijd gezegd,
"de belastingen zijn hier al te hoog".*

En dat klopt. Dat klopt.
Maar voor wie? Voor wie?
Gewone mensen, hé.

Gewone mensen betalen vandaag te veel,
omdat een kleine groep te weinig betaalt.

Dat kun je alleen oplossen met een miljonairstaks.
Alleen zo betalen gewone werkmensen minder,
houden ze netto meer over
én krijgen we ons land op orde.

En voor sommige sektes is een miljonairstaks
alleen maar strategie.

Wel, voor Vooruit is dat menens, is dat voor echt.

Een miljonairstaks in deze moeilijke tijden,
dat is rechtvaardig, dat is solidair
en dat is wat de Vlaming wil.
Dus, waar wachten we nog op?

Waar wachten we nog op?

En vrienden,

Om in deze onzekere wereld België sterker te maken,
moeten we ook Europa sterker maken.

En opnieuw is de gelijkenis met een halve eeuw geleden frappant.

“Wij worstelen in Europa met energieproblemen die steeds maar nijpender worden en waarvoor wij geen nationale oplossingen kunnen vinden.”

Dat zei Van Miert ook toen, in zijn speech op 1 mei 1979.

En vandaag, bijna 50 jaar later, zien we dat opnieuw.
Xi Jinping bepaalt, Poetin bepaalt, Trump bepaalt.
En wij in Europa? Wij staan erbij en wij kijken ernaar.

Om deze strijd te winnen,
moeten we de krachten bundelen.

Om onze welvaart,
onze manier van leven
en onze economie te redden,
moet Europa haar lot
in eigen handen nemen.

Eigen energie. Eigen industrie. Eigen technologie.
Een Europese toekomst.
Want als we met 460 miljoen mensen samen beslissen,
dan zijn we de sterkste macht van de wereld.
Sterker dan Rusland, China en Amerika.

Dan kunnen Xi, Poetin en Trump ons
niet langer chanteren.
Dat moet de ambitie zijn.
Dat is dé Europese troefkaart.

Vrienden, ik sluit af, maar het is overduidelijk.

1 mei gaat altijd over dezelfde strijd.
Het is de strijd voor wie werkt.
Het is de strijd voor wie elke dag zijn best doet.
Het is de strijd voor wie vooruit wil in't leven.

De toekomst is een keuze.

En die toekomst vastpakken,
bouwen aan een betere toekomst
en een land waarin iedereen vooruit kan,
dat is wat wij met Vooruit doen.
En gaan blijven doen.

Met daadkracht, leiderschap en ambitie.

Jullie kunnen daarvoor op mij rekenen.
En ik reken daarvoor op jullie.
Lang leve 1 mei! Lang leve Vooruit!
En vergeet nooit: rood is troef!
